

5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Γ' ΛΟΥΚΑ)

† Σάββα όσιού του ήγιασμένου (†532). Διογένους μάρτυρος.

Ήχος βαρύς. Έωθινόν β'.

Είς τον Όρθρον.

Μετά τον Έξάψαλμον,

Συναπτή μεγάλη, μεθ' ήν έκφώνησις:

Ότι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ήχος ρϛ Γα ϕ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

^Γ
ου ^ϛ

Στίχ. α'. Έξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

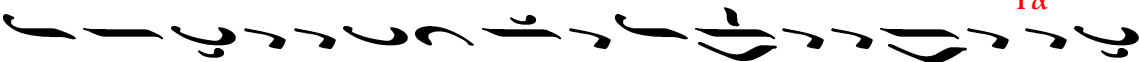
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Δ ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ου ^Γ ^ϛ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^{Γα} ^ϛ ^{Νη} των μυ ρο φο


 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος  Γα ρ

Tαις των δα κρυ ων σφ ρο αις της ε ρη μου το
 α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ
 βα θης στε να γ μοις εις ε κα τον τς πο νος ε
 καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη
 οι κου με νη λα μπων τοις θα αυ μα σι Σα β βα Πα τηρ
 η μω ων ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε
 ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

O δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευ σας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα
 ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι

λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και
σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ως Βα σι λε
α υ πνου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και
Αγ γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον γυ
ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι
ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα.

Τ η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας
τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η
φο ο ρω ε γερ σει σου α να στη σας Χρι στε ε ο

Θε ος ως φι λανθρως δο ο ξα α σοι 22

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως της ημων αναστασεως θησαυρισμα τους
επι σοι πεποιθο οτας πανυμνητε 22 εκ λακου
και βουθου πταισμων αναγαγε 9 συ γαρ τους υπευ
θυνους τη αμαρτια εσωσαστε τους σατηνσωτη
ριιαν 22 η προτοκου παρθενος και εντω κω
Παρθενος και μετα το οκον Παρθενος 22

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος 22 Γα φ

Εσφραγισμε ενου του μνηματος η ζωη εκ
ταφου ανατειλας Χριστε ο Θεος 22 και των θυρων κε
κλεισμε ενων τοις μαθηταις επεστη η πααντων α
ναστασις 22 πνευμα ευθες δι αυτων εγκαινιιζων η
μιν 22 κα τα το με γασου ε ε λε ε ος 22

Δόξα.

Επι το μνημα εδραμον γυναικες με τα

δα κρυων μυ ρα φε ρουσαι και στρα τι ω των φυλα
σσον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λεγον προς
ε αυ τας τις απο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον
α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γελος πα τη σας τον
θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α
σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
ε νε λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν
θρω ω πων εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της του
κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χειεις Μη τηρ και Παρ θε ε
νος α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε
σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα σθαι πα
α ση τη οι κου με ε νη

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ' Νη ς

Tον Σταυ ρο ον τς Κυ ρι ι ς α ρας σο φε

και αυτω ωμεχρι τε ελξας ακολυθων τον
 νυκτον εν αρχη υπεστρεψας εντω κοσμω θεοσοφει
 εγκρατει ακαιοις ταπαθηενεκρωσας και
 ναονητοιμασασαντοντω Κυριω οθενχα
 ρισματων αμοιβην εκομισω ια
 ασθαι νοσηματα και διωκειν τα πνευματα θε
 οφορεμα ακαριιε πρεσβευε Χριστω
 τω θεω των πταισμων αφεσιν δωρησασθαι
 τοις εορταζουσιν ποοθωτην αγιαν μνηημηνην
 σου

Δόξα.

Τα επιγεια παντα καταλιπων και
 εν κοσμω υπαρχωνσωματικως τω πνευμα
 τι γε γονας των Αγγελων συμμετοχος ταγαπα
 ροντα παθηενεκρωσαστωσωματος της Τριαδος
 εδειειχθης θεραπων μακαριε οθεν και νοσθ

ντων θε ρα πευ εις τα πα α θη και λο ο γω τα
πνευ μα τα α πε λαυ νεις τη χα ρι τι θε ο φο
ρε Πα α τηρ η η μων πρεσβευ ε Χρι στω τω Θε ω
των πται σμα α των α φε σιν δω ρη σα σθαι τοις ε
ορ τα ζσ σι πο ο θωτην α γι αν μνη η μη ην σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Την ου ρα α νι ον πυ υ λην και κι βω τον
το πα να α γι ον ο ο ο ρος την φω ταυ γη νε
φε ε λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι ον κλι μα κα τον
λο γι κον Πα ρα δεισον της Ευ αστην λυ τρω σιν της Οι
κου με νης πα α σης το με γα κει μη λι ον ο τι σω τη
ρι α α εν αυ τη δι επ πρα α χθη τω κο ο
σμων και α φε σις των αρ χαι ων ε γκλη μα των δι
α του το βο ω ω μεν αυ τη πρεσβευε τω σω Υι ω ω
και Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α
σθαι τοις ευ σε βως προ σκυ νου ου σι τον πα να α γι ον

το ο κ ο ο ν σου ^ν_δ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^λ_ϛ — Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^υ₉

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^υ₉ τϛ θα να α
τϛ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^υ₉ και εξ α δϛ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^υ₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^υ₉

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ^ν_ϛ ω μα θη
τρι αι κιο να τε ^υ₉ ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις ^υ₉ ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ^υ₉ ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϛ μνη μα α τος ^υ₉

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Λ ι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γησαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νη ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νη τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τη μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ν ασ των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κθ ς σα ε λυ τρω σω Πα ρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μα ρ τι ας^{u q} χα ρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σθ σα ρ κω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α^{v' 22} Α λλη λθ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α^{v' 22} Α λλη

λ ς ι ι α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

Τ ἦν αἰ χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι
στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ω σον ε ξαι ρων δου λο
πα θει ει ας

Ε ν τω νο ο τω ο σπειρων θλι ι ψεις νη στει ας
με τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα
τα α ει ζω ο τρο φι α ας

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευμα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι

σμα α των ²² εξ ου σο φι α συ νε σις φο βος αυ τω
αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος ²²

Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον τον
της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α
ξις ου λο ο γος τε λει ει ται ²²

Τ ου καρ που ου της γα στρος οι Α γι οι πνευ μα
το κι νη η τως α να βλα στου σι πα τρω α δογμα τα
υι ο θε σι ι ας ²²

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι ²² Και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην ²²

Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι
ε ε χει ²² προ παν των γαρ Θε ος των ο λων
κυ ρι ο ο της φω σ α προ σι τον ζω η των πα αν των ²²

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ^Δ ο δους ζω ης ευ

ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ουν ται δο ξη α κη

ρα α τω

Κυκλω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων

τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων

τα αυ τα τω χρι στω ω ποι με να αρ χα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σμα των πλουτος

δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ο μο δο ξον

Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ

Προκείμενον.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ει ρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις

τε ε λος

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
 θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
 τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
 θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
 εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

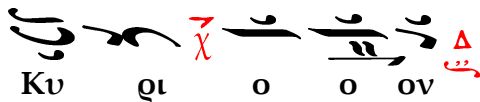
Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

A ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον



Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκλύσται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· Ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, *** τὸν μόνον ἀναμάρτητον. *** Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν *** καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν *** ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· *** σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, *** ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, *** τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. *** Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν *** τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· *** ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ *** χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. *** Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, *** ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *** Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, *** θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.**

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτισμων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δε ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας σε ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ' χορός.

E ις πο ο λ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

A κου τι εις μοι α γα λ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γα λ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

A πο σρεψον το προσωπον σα απο των α
μαρτιων μη και πασαςτας ανομινας με εξαλει
ψον

Kαρδιανκαθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις
μη

Mη αποριψης με απο τσ προσωπα σα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε
μη

Aποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σα και πνευματι ηγεμονικωστηριξον
με

Διδαξω ανομους τας οδς σα και ασε
βεις επι σε επιστρεψσι

Pυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριιας μη αγαλλιασεται η γλωσσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκιασθ

την Σιων και οικοδομηθητω τα τειχη Ιερσ

σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισθσιν επι το θυσιαστηριον

σθμοσθς και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις των Αποστολών πρεσβείαις ἐλεήμονε

ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-

νων Ἀμήν. Ταις τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις ἐλε-

ήμονε ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημα-

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ἐξαλειψόντο ἀνομήματ

Ανάστας ὁ Ἰησοῦς ἀπο τοῦ τάφου

θῶς προεῖπεν ἐδώκεν ἡμῖν τὴν αἰωνίον

ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ

Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐπινοήσων Ἀποστόλων πρε-

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τα τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ Ὅσιου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ῥχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασαι· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὁδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὁδύνας, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας· ὠδύνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν πανάριστον ἐν Ἀσκηταῖς Σάβαν* ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους.

* Γράφεται τό, Σάβαν ἐνταῦθα δι' ἐνὸς β, οὐχ ὡς ἀμάρτημα, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον τοῦ στίχου· ὅρα καὶ τὰ ἐφεξῆς τῆς Ἀκροστιχίδος Τροπάρια.

Ῥδὴ α'. Ῥχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ φωταυγείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Σάβα καταύγασον, τοὺς εὐσεβεῖς πόθῳ, ὕμνοις εὐφημοῦντάς σε, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, μοναζόντων τὸ κλέος, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα, τὸν τῆς παρθενίας Διδάσκαλον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλον τὸν πόθον πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας, ἀπὸ νεότητος· καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχων, πᾶσάν σου τὴν ἔφρουν, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, Σάβα θεοφόρε πανεύφημε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενικηκῶς τὸν τῷ καρπῷ κρυπτόμενον, ὄφιν ἐπάτησας, καὶ τοὺς

αὐτοῦ βρόχους, κούφως ὑπερβέβηκας, θεοσεβείας πτέρυξιν, ἀνιπτάμενος Πάτερ· ζωὴν δὲ χαίρων ἐτρύγησας, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τοῦ τῆς γνώσεως.

Δόξα.

Περιλαμπόμενος φωτὶ τῆς χάριτος, τὸ πῦρ εἰσέδραμες, ὥσπερ οἱ τρεῖς Παῖδες, μείνας ἀκατάφλεκτος, σὲ τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, καὶ μνηύσαντος πᾶσι, τὴν ἐσομένην σοι ὕστερον, Πάτερ προκοπὴν καὶ λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄκατασκέτοις καθ' ἡμῶν ὁ θάνατος, ὀρμαῖς ἐκέχρητο· ἀλλὰ τῷ σῶ τόκῳ, προσεγγίσας ὤλετο, καὶ προσβαλὼν κατήργηται, Θεοτόκε Παρθένε· ζωὴν γὰρ ὄντως αἰδίου, σεσωματωμένην γεγέννηκας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τοῦ Ἁγίου Σάββα. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, πανόλβιε καταστήσας, βραβευτῆς δικαιοσύνης ἐδείχθης· τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς, τὸ χεῖρον

καθυπέταξας· ὅθεν ὡς φοῖνιξ Πάτερ, ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξήνθησας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκολουθῆσαι διαγνούς, τοῖς ἴχνεσι τοῦ Δεσπότη, μετανάστης τῆς πατρίδος ἐγένου· καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ τρόπαιον ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, παμμάκαρ ὠχυρωμένος, τὰς ποικίλας τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἐθριάμβευσας σοφέ, καὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας, καὶ τὴν ὄφρυν ἐκείνου, τὴν ἐπηρμένην κατέβαλες.

Δόξα.

Ἰλαρωτάτη σε ψυχῇ, καὶ προσηνεῖ διαθέσει, ἀρεταῖς κατακοσμούμενον βλέπων, ὁ λαμπρότατος φωστήρ, Εὐθύμιος ἐδέξατο, φωτιστικῶς θεσπίζων, τὴν σὴν παμμάκαρ φαιδρότητα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σωτηριώδους δι' ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας, φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτίνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Σάββα.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος, προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς, Σάββα μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτισας ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστής τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος· διὸ κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Σοφίας ὑπάρχων βλάστημα, Σάββα Ὅσιε, παιδιόθεν ἐπόθησας Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον· ἢ συνοικήσασά σοι, ἀπὸ γῆς σε ἐχώρισε, καὶ πρὸς ὕψος ἀνήγαγεν, ἐξ αὐλῶν ἀνθέων πλέξασα στέφανον, καὶ τῆ σῆ ἐπιθεῖσα ἡγιασμένη κάρᾳ θεόφρον· ᾧ περ κεκοσμημένος, ἐξιλέωσαι τὸ Θεῖον, τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου ἐπαξίως, ὅπως ἀνυμνήσω τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, ἣν ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· διὸ καὶ ἡμεῖς κράζομέν σοι· Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Σάββα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς δὲ ἔξω, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου ἐγένου, συνόμιλος

Πνεύματος· ὄθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας, καὶ ἐρήμους ἐπόλισας, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύννας ὁ μισρός, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατεδύπνωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τό, Ἡμαρτον, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γὰρ πάσας Παρθένε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα φάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου. (†532)

Στίχ. Ψυχὴν ὀπισθεν τοῦ Θεοῦ κολλῶν πάλαι,

Ἐμπροσθεν αὐτοῦ νῦν παρίσταται Σάββας.

Θεσπεσίοιο πόλου πέμπτη Σάββας ἐντὸς ἐσήχθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, χώρας τῶν Καππαδοκῶν, κώμης λεγομένης Μουταλάσκης, γονέων Ἰωάννου καὶ Σοφίας. Εὐθύς οὖν ἐν ἀρχῇ

τοῦ βίου πρὸς τὴν μονήρη κατάστασιν προσδραμών, ἐν Μοναστηρίῳ Φλαβιαναῖς προσαγορευομένῳ, τοσοῦτον γέγονεν ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐγκρατής, ὡς ἐν τῷ κήπῳ ἰδόντα μῆλον καὶ εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐλθόντα, ἐπειπεῖν Ὁραῖος ἦν εἰς ὄρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. Καὶ τοῦτο λαβεῖν μὲν ταῖς χερσί, μὴ φαγεῖν δέ, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ συμπατήσαι, καὶ ὄρον ἑαυτῷ θέσθαι μὴ φαγεῖν ποτὲ μῆλον. Ἀλλὰ καὶ εἰς κλίβανον πυρὸς εἰσελθών, ἐξῆλθεν ἀβλαβής, μηδὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ τοῦ πυρὸς ἀφαιμένου.

Ἐν δὲ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας ἐμφανῆς καθίσταται τῷ Μεγάλῳ Εὐθυμίῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ὅσιον Θεόκτιστον ἐν τῷ Κοινοβίῳ πέμπεται. Τούτων ἀπάντων εἷς ἐτύγχανε, τοὺς τρόπους καὶ τὴν ἀρετὴν ἐκλαμβανόμενος καὶ ἀναμανθάνων. Ὅν ὁ Μέγας Εὐθύμιος ὁρῶν, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἐν αὐτῷ πνευματικὴν κατάστασιν, Παιδαριογέροντα ἐκάλει. Συμπροϊούσης δὲ αὐτῷ τῆς ἡλικίας, ἐπηύξανε μᾶλλον τὴν ἀρετὴν. Ὅθεν καὶ πολλὰ θαύματα κατειργάσατο καὶ ἐν ἀνύδροις τόποις διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξήγαγε. Γέγονε δὲ καὶ πολλῶν μοναχῶν καθηγητής, καὶ διεπρεσβεύσατο δις ἐπὶ τὴν Κωνσταντίνου ἐλθών, παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν κατὰ καιρὸν πατριαρχούντων ἐν Ἱεροσολύμοις, πρὸς τε τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον καὶ Ἰουστινιανόν. Φθάσας δὲ εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς κατὰ Χριστὸν ἡλικίας, ὡς ἐτῶν γενέσθαι τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἀναστασίου.

Στίχ. Ἀναστάσιον τιμῶ ὡς σεβόμενον

Τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Διογένης, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Χαίρων ὑπ' ἀνδρῶν ἐνδιδύσκειται πλάνων,

Χιτῶνα Μάρτυς λάινον Διογένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀβέρκιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπαθλον, Ἀβέρκιε, τομῆς σοι μέγα·

Οὐ γὰρ κότινος, οὐρανὸς δὲ τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Νόννος ἐν εἰρήνῃ τελοῦται.

Στίχ. Φυγόντα Νόννον ἀντικειμένου πέδην,

Πεδοῦσι νεκρὸν κείμενον ταῖς κειρίαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Γράτος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἠλπίζετο ζῶν ἄγγελος πεφυκέναι,

Ἄλλ' ἐκθανῶν ἄνθρωπος ἠλέγχθη Γράτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Βάσσου, ἐπισκόπου Νικαίας ἐν Γαλλίᾳ, δυσὶ ὀγγίνοις (ἦτοι τζεγγελίσις) διαπαρέντος ἐπὶ Δεκίου. (†250)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἰουλίου, Ποταμίας, Κρισπίνου, Φήλικος, Γράτου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐν συνόλῳ δώδεκα ἀθλησάντων ἐν Θαγούρα τῆς Νουμιδίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (†302)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας μάρτυρος Κρισπίνης, εὐρώστου εὐεργέτιδος τῆς ἐκκλησίας ἐν Θηβέστη τῆς Νουμιδίας, φρικτῶς

βασανισθείσης καὶ ἀποκεφαλισθείσης ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Δαλματίου, ἐπισκόπου Παβίας, μαρτυρήσαντος ἐπὶ Μαξιμιανοῦ. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πελίνου, ἐπισκόπου Βρινδισίου, μαρτυρήσαντος ἐν Κονφινίῳ (Confinium) τῆς νοτίου Ἰταλίας ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀποστάτου. (†361)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἰουστινιανοῦ, τοῦ ἐν Ραμσέη νήσω (Ramsey) ἐν νοτίῳ Οὐαλίᾳ. (560)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νικητίου, ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier), ἐν Γερμανίᾳ. (†566)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Φριμίνου, ζ' ἐπισκόπου Βεροδόνου (Verodonum, Verdun) ἐν Γαλλίᾳ. (5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Καουρδάφου (Cawrdaf), βασιλόπαιδος ἐν Οὐαλίᾳ, μετὰ τοῦ ὁσίου Ἰλλτύδου (Illtyd) ὁσιακῶς καταλιπόντος τὸν βίον. (5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ Σιγிரάμνου (Sigiramnus), ἡγουμένου ἐν Λονγορέτῳ (Longoretum) τῆς Γαλλίας. (†655)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γερβόλδου (Gerbold), πρῶτον μοναχοῦ ἐν Ἐβρικιακῶ (Ebriciacum), εἶτα ἰδρυτοῦ τῆς μονῆς Λιβεριακοῦ (Liberiacum, Livry), ἀργότερον δὲ ἐπισκόπου Βαϊοκάσσης (Bajocassi, Bayeux) ἐν Νορμανδίᾳ τῆς Γαλλίας. (†690)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βασιλίσης, ἡγουμένης τοῦ κοινοβίου τῆς Θεοτόκου Αἴρεν (Oehren) πλησίον τῶν Τρεβήρων (Trier) ἐν Γερμανίᾳ. (†780)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Γραδενίγου (Gradenigo), μοναχοῦ ἐν τῷ ἀββαίῳ Κούχα (Cuxa), τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ἐν τοῖς καταλανικοῖς Πυρηναίοις, τὸν βίον καταλιπόντος ὡς ἐρημίτου πλησίον τοῦ ὄρους Κασσίνου (Montecassino) ἐν Ἰταλίᾳ. (†1025)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀθλησάντων ξίφεσί τε καὶ ἀγχόνη ὁσίων πατέρων ἡμῶν, οἳ μὴ θελήσαντες συγκοινωνῆσαι καὶ συμφρονῆσαι τοῖς λατινόφροσι, τὸ μαρτυρικὸν στέφος ἐδέξαντο, σὺν τῷ πρώτῳ τοῦ Ἄθωνος ἁγίῳ Κοσμᾶ. (†1280)

Στίχ. Εἰς τοὺς Πατέρας.

Ἔχει Μάρτυρας Ἐκκλησία παντί που,

Ἔχει Καρεῶν καὶ ἡ Σκῆτη αἰμάθλους.

Ἄλλοι ξίφεσιν, ἕτεροι δὲ ἀγχόνη,

πρὸς Θεὸν ὁμοῦ ἀνέπτυτε Πατέρες.

Τῇ τῶν Ὁσίων πληθυῖ γνώμη μία,

ὑπὲρ πατρῶων δογμάτων τεθνηκέναι.

Εἰς τὸν Πρῶτον.

Λόγοις καὶ σκάμμασι, Κοσμᾶ, μαρτυρίου,
Τῶν πατρῶων δογμάτων καλῶς ἡμύνθης.

Πρῶτος ὁ Κοσμᾶς ἐν καθέδρᾳ Πρωτάτου,
Πρῶτος καὶ εἰς ἄθλησιν κρεμασθεὶς πέλει.

Ἀγχόνῃ Κοσμᾶς στέφος λαβὲν ἐκ τοῦ Κυρίου.

Βακτηρίαν εἶχες πρὶν τὴν ξυλίην ὡς σκῆπτρον,
νῦν Κοσμᾶ ἐμπρώτευσον εἰς Χριστοῦ βασιλείαν.

Πέμπτη ὁμόσε χώρησεν πληθὺς Ὀσιάθλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φιλοθέου τοῦ Καρεώτου καὶ
προορατικοῦ, γέροντος τοῦ ὁσίου Νεκταρίου. (τέλη ιε' αἰ.)

Στίχ. Φιλῶν Θεὸν σύ, Φιλόθεε τρισμάκαρ,
Θεοῦ προσώπῳ νῦν παρίστασαι ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου, τοῦ ἐν
τῷ Ἄθῳ. (†1500)

Στίχ. Ὁ Νεκτᾶριος πικρίαν πιὼν βίου,
Νέκταρ πίνει νῦν ἀμβροσίας τῆς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Γουρία,
ἀρχιεπισκόπου Καζάν. (†1563)

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος Ἱ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χ ρι ς ο ς γ ε ν ν α τ α ι δ ο ξ α σ α τ ε Χ ρι ς ο ς ε ξ ὀ ρ α
ν ω ν α π α ν τ η σ α τ ε Χ ρι ς ο ς ε π ι γ η ς υ ψ ω
θ η τ ε α σ α τ ε τ ω Κυ ρι ω πα α σα η γ η η η
κ α ι ε ν ε υ φ ρ ο σ υ υ ν η α ν υ μ ν η σ α τ ε λ α ο ι
ο τ ι δ ε δ ο ο ξ α α ς α ι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
 τι αρ ρε ευζωσγι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
 νσ σαρκω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε ω
 βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας η
 μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ραβδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
 της Χρι σε εκ της Παρ θε νσ α νε ε βλα ση σας
 εξ ο ρος ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος
 ηλ θες σαρκω θεις εξ α πει ραν δρσ ο α υ λος
 και Θε ος δο ξα τη δυ να μει σσ Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε'

Ηε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιρ μων της
 με γα λησβσ λη ης σσ τον αγ γελον ει ρη νην πα
 ρε ε χο με νον α πε ςει λας η μιν ο θεν
 θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τεσ εκ

ὠδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ρς ε δε ξα
το φλε γει νε ρς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Παρ θε νθ ην υ πε ε δη νη δυ ν δι ο ο α νυ μ
νθ ν τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψα τω εις
παν τας τς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βι μ και εν δο
ξο τε ραν α συ γ κρι ι τω σ των Σε ρα φει μ την α δι
α φθο ρω σ Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τω σ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιωτέραν τῶν Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθορωσθε ον Λογον τε κς 8 σαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιωτέραν τῶν Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθορωσθε ον Λογον τε κς 8 σαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιωτέραν τῶν Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθορωσθε ον Λογον τε κς 8 σαν την οντως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

5

Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

ὥδη θ'

Με γα λυ νον ψυ υ χη η μσ ς ς την τι μι
ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νωσ ρα
τευ μα των 9

M υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον
ου ρα νον το σπη λαι ον θρο νον χε ρσ βι κον την
Παα ρ θε νον την φα ατνην χω ρι ι ον εν ω ω
α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι σο ος ο Θε
ος ον α νυ μνηντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μσ ς
τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ςρα
τε ευ μα α α α των

M υ σ η η ρι ι ι ι ο ο ν ξε ε ε νον ο
ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο
νον χε ρσ ς ς ς βι ι κον την Παα ρ θε ε ενον
την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν
ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χω ρη τος

Χρι ι σο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μνϛ
 ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε εν

* την φα ατ νη η η ην χω ρι ι ι ον εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τϛ

ὁ β' χορός:
 ο τι Α α γι ο ος ε στι
 Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Β'.

Ἦχος Δι-θ

T ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο

κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι
 ε ε χαιρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα
 θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυταις ε ε
 φη ι δα Χρι στο ος ε γη η γερται ει πα
 τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα θη ται αι αι αι αις
 εν τω ο ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ας
 ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ως προ ο ει πε
 εν τοις φι ι λοις

Τοῦ Ἁγίου.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Την ε ρη μον ε πο ο λι σας τρο ποις εν φι
 ι λο σο φοις Πα τε ρων το α γλα α ι̇ σμα Σαβ βα
 Πα τε ρο θε ο φρον και ταυ την α πε τε ε λε
 σας νο η τον Πα ρα α δει ει σον κο μω σαν
 αν θε σι θει οις μονο τρο πω ων τω πλη θει
 των α ξι ως τε λθ ντων την σην σε βα σμι

ι ον μνη μην

Ἔτερον.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε. Ἦχος Γα ρ

Η ε ρημος ευφραινε σθω και ε ξαν θει τω
 ω ως κρι νον ο τι ε πλη θυνασταν της τα τε
 κνα Σαβ βα α θε ο φρον η χω ρα τϛ Ι ορ
 δα νϛ α γαλ λι α σθω νυν χαρ μο συ υ νως εν
 τη θει α α σϛ μνη μη

Θεοτοκίον.

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυρ γε και δω δε κα τει
 ει χε Πο λις η λι ο στα λακτεθρο νε κα θε
 δρα τϛ Βα α σι λε ως α κα τα νο η τον
 θαν μα πως γα λϛ χεις το ον Δε σπο την

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ
 ρι ο ον αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων ου
 ρα α νω ω ων αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι

οις υ ψι ι ι στοις σοι προπει υ μνοος τω ω

Θε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε

ε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι προπει

υ μνοος τω ω Θε ε ω

Χ Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πον δο

ξα αυ τη ε σται πα σιτοις ο σι ι οις αυ τδ

A νε στη Χριστο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε

σμα ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην

αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν

Χ Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ τδ

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ

τδ

A να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ

νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον

μο νον α να μα αρ τη τον

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

τς αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα λω

συ υ νησαι τς

Χρι στου την α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παν ο

με θα αυ τος γαρ η μας ε σωσεν εκ των α νο μι ων ημων

Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην α

να στα σιν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει τε

αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα

Τι αν τα πο δω ω σω μεντω Κυ ρι ι ω πε ρι

παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ασ Θε

ος εν αν θρω ω ποις δια την κα τα φθα ρει

σαν φυ υ σιν ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω

σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ιστας ο ευ ερ γε ε

της προς τς αι χ μα λω τς ο ε λευ θε ρω της προς τους

εν σκοτει καθη με ενος οηλιος της δι
 και ο συυ νης επι τον σταυρον οαπα
 θης επι τον Αδην το φως επι τον θανατον η ζω
 η η αναστασις δια τους πεσοντας
 προς ον βοησωμεν ο θεος ημων δοοξαα
 σοι

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ ὑπερόπτης τῶν κάτω καὶ παρεπίδημος, ὁ ἐραστής τῶν ἄνω, καὶ ἐρημοπολίτης, Σάββας ὁ θεόφρων, πάντας ἡμᾶς, ἐορτάσαι προτρέπεται, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας αὐτοῦ πιστῶς, τὴν ἡμέραν τὴν σεβάσιμον.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ ὑπερόπτης τῶν κάτω καὶ παρεπίδημος, ...

Στίχ. ζ'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὀσίων αὐτοῦ.







Ἐξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου ταῖς ἀρεταῖς γεγονώς, καὶ δι' αὐτῶν δοξάσας, ἐπὶ γῆς διὰ βίου, τὸν Κύριον τῆς δόξης, Πάτερ σοφέ, κατ' ἀξίαν δεδόξασαι, καὶ ἰαμάτων ἐδείχθης θεία πηγὴ, παρ' αὐτοῦ Σάββα θεόληπτε.

Στίχ. η'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Μέτριος ἄκακος πρᾶος ἀπλοῦς ἡσύχιος, ὡς χρηματίσας Πάτερ, ὑπὲρ ἄνθρωπον ὄντως, καὶ ἄυλος ἐν ὕλῃ οἶκος Θεοῦ, καθωράθης πανάξιος, τὰς ἐξ αὐτοῦ προϊούσας σοι δωρεάς, συμπαθῶς διαφορθεύων ἡμῖν.

Δόξα. Ἑωθινὸν Β΄.

Ἦχος  Δι-Ϟ

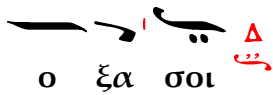
Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι 
M ε τα μυ υ ρων προ σελ θου ου ου σαις ταις
πε ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι  και δι α
πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πωσ ε ε
ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ν του ου
ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου 
ω ρα α α θη ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε νος 
και θει ος νε α α νι ι ι ι ας κα τα στε ε ε ε
λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων τη
ης ψυ υ υ χης  η γερ θη γαρ φη η σιν Ι η
σου ους ο Κυ υ υ ρι ος  δι ο κη η η
ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα α

θη η η ταις εἰς την Γαλιλαιαίαν ὄρα αὐμει
 εἰ εἰ εἰ εἰν και αἰ αἰ αἰ αἰ ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο και ο ψε εσθαι Α αυ τον α
 να στα αν τα α ε ε ε ε ε εκ νε ε κρω ω ων
 ως ζω ο δο τη ην και αι Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι ηθη μεν δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

ο ξα σοι 

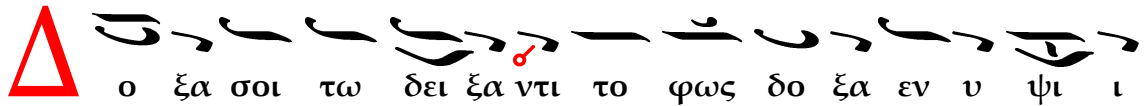
* * *

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

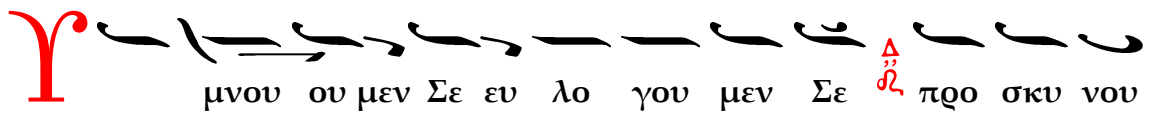
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

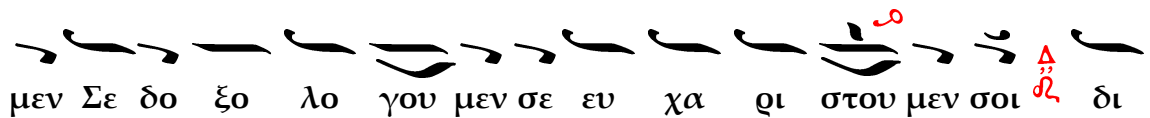
Ἦχος  Γα φ

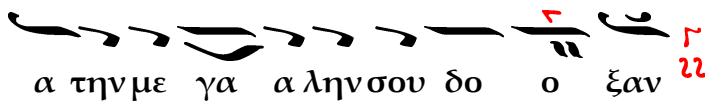
Δ 
ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι

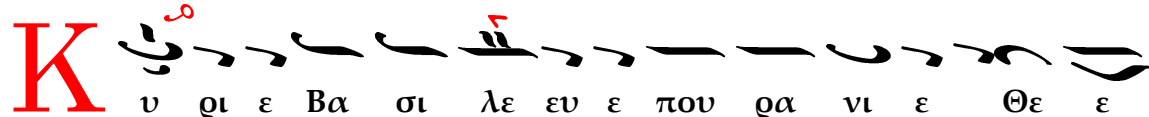

στοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ δο

κι 
ι α

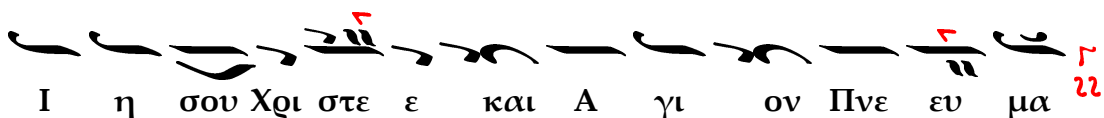
Υ 
μνου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου

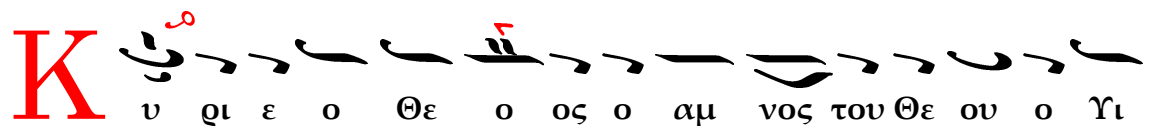

μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

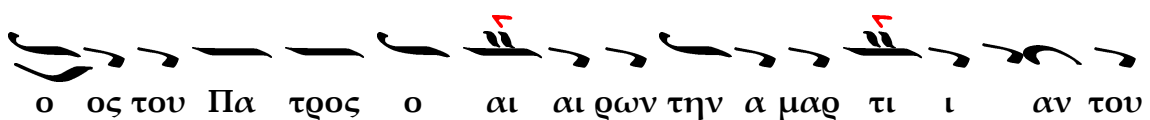

α την με γα α λην σου δο ο ξαν

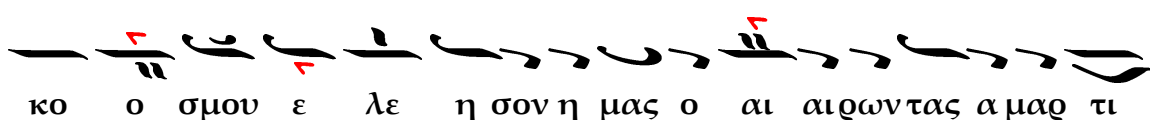
Κ 
υ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε


ε Πα τερ παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες


Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ 
υ ρι ε ο Θε ο ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι


ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του


κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι

ι αστου κο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος

εκ δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στοεις δο ο ξαν θε ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα α σου ει στον αι ω ω ω να

και ει στον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μα ρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον

το ο νο μα α σου ει τους αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα α σου (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ

το ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου

ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. $\overset{\gamma}{\chi}$

Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α α α α γι
ι ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε λε ε η
η σο ο ο ο ν η η η μα α α ας

Ἦχος $\overline{\alpha\upsilon}$ Γα φ

Α να στα ας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα
δι αρ ρη ξας τῶ α α δῶ ε λυ σας το κα τα α κρι
μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ιδων
τῶ εχ θρω ο ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον
τοις Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το
κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε σ χε σ
τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.


Ἦχος $\overset{\lambda}{\pi}\overset{\delta}{\lambda}$ Νη ς


Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον $\overset{\nu}{\delta}\overset{\lambda}{\lambda}$


Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον $\overset{\theta}{\gamma}$


Κυ ρι ε Ε ε λε η σον $\overset{\Delta}{\delta}\overset{\lambda}{\lambda}$


Κυ ρι ε Ε λε η σον $\overset{\rho}{\lambda}$


Κυ ρι ε Ε λε ε η σον $\overset{\pi}{\rho}$


Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον $\overset{\nu}{\delta}\overset{\lambda}{\lambda}$

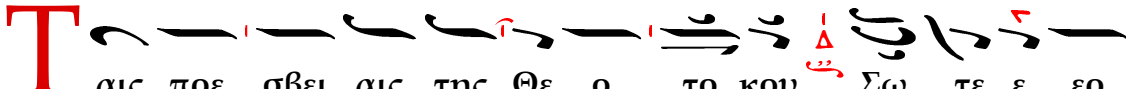
ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

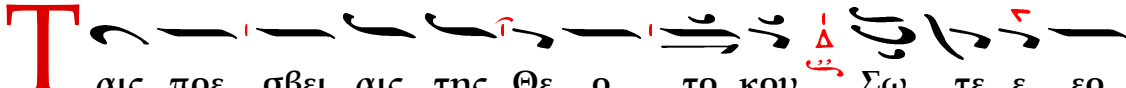
Ἦχος $\overset{\omega}{\pi}\overset{\lambda}{\lambda}$ Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.


Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου $\overset{\Delta}{\omega}$ Σω τε ε ερ


σω σον η μας $\overset{\Delta}{\omega}$

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.


Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου $\overset{\Delta}{\omega}$ Σω τε ε ερ


σω σον η μας $\overset{\Delta}{\omega}$

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λ ρ ρ ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λ ρ ρ ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α


Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

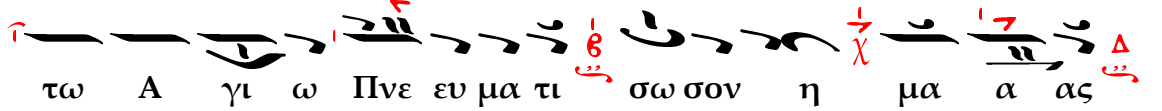
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νς Μα ρι ι ας α τρεπτως ε νανθρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α



 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και



 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

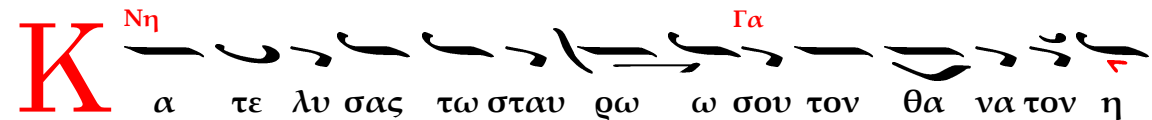
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος ρα Γα φ

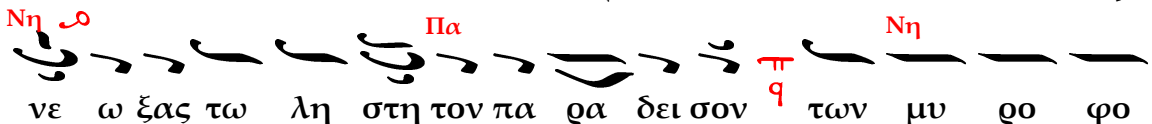
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

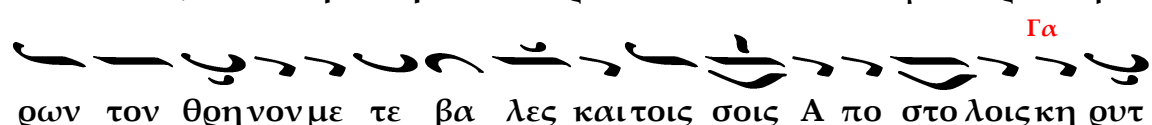
Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.



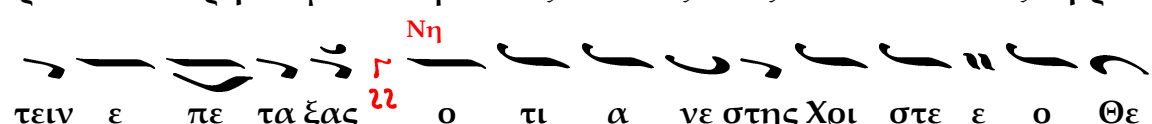
 Κα τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η



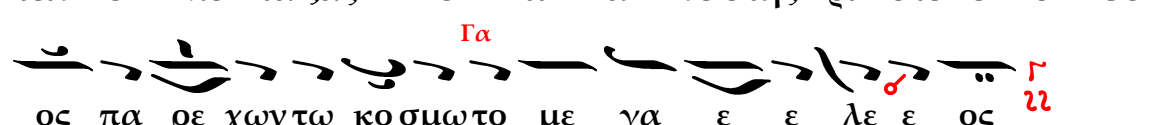
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο



 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ



 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε



 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

τὸ τέλος.



 το με γα ε λε ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα-φ

Κα τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει στον των μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Γα-ρ

Ταις των δα κρυ ων σθ ρο αις της ε ρη μου το

α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ
 βα θς στε ναγ μοις εις ε κα τον τς πο νς ε
 καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στηρ τη
 οι κου με νη λαμπωντοις θα αυμα σι Σαβ βα Πα τηρ
 η μω ων ο σι ε πρε σβεν ε Χρι στω τω Θε
 ω σω θη ναιτας ψυ υ χας η μων

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ.

Mνη η μη δι και σ μετ εγ κω μι ι ι
 ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι σ
 Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τωσ και Προ φη
 των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θησ τον κη ρυτ το μενον
 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
 ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
 ρωθεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ

τι αν τϷ κο ο ο σμϷ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Aπο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ πι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νον νε φος ε θνων
δι α σκε δα α α σαι αι τϷ με νος η μιν
ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Mυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μϷ
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι πανοι πι στοι ως τα
χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο δο

ντων νο ο σϛ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νερ γϛ
 ντι δι α σϛ πασιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ σκτ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

Η Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι
 ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
 λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
 ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κϛ με ε
 ε ε νη ακϛ τι σθει ει σα δο ξα σον με
 τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
 βϛ λη θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος ζω

Α^{ζω} μην Α γι ος ο Θε ε ος Α γι ος ι σχυ

υ ρο ος Α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε η η σο ον η η μα ας

τὸ τρίτον

Α^{ζω} γι ος ο Θε ε ος Α α γι ος ι

σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α α θα να α το ος

ε ε ε λε ε η η σον η η μα ας

Δ^{ζω} ο ξα Πα τρι και γι υι ω και Α γι ι ω ω

Πνε ευ μα α τι ι

Κ^{ζω} αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ω ω νας

των αι ω ω ω νων α α μην

Α^{ζω} γι ος α α θα α να α α α το

να α τος ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και αι αι Υι υι ω και

Α γι ι ω ω Πνευ μα α τι ι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α

μη ην

Α γι ι ος α θα α να α τος ε ε ε ε λε ε

η σο ον η η η μας

Δ υ να μισ Α α γι ος ο ο ο Θε ε ο ο

ος Α γι ι ο ο ο ος ι ι ι σχυ υ ρος

Α α α γι ι ος α θα να α το ο ος ε ε ε ε

λε ε η σο ον η η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου.

Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρα Γα φ

Κ αυ χη σον ται Ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι τω ων α αυ των

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η

αι νε σις αυ τς εν εκκλη σι ι α ο σι ι ων

Κ αυ χη σον ται Ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι τω ων α αυ των

Α ι υ ψω σεις τς Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των

και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ται αις χερ σιν αυ των

Κ αυ χη σον ται Ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι των αυ τω ω ων

Ἦ διάκονος: Σοφία.

Ἦ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ

καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούια (γ). Ἦχος βαρὺς. (Ψαλμὸς 146).

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Ζω ξ

A λλη λϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α $\overline{\alpha\gamma}$ A λλη η

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\overline{\alpha\gamma}$ A ρα α α α

λληη η λϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\overline{\alpha\gamma}$

$\overline{\alpha\gamma}$ **A** γα θον το ε ξο μο λο γεισ θαιτω Κυ ρι ω $\overline{\alpha\gamma}$

και ψαλλειν το ο νο μα τι ι σου Υ ψι ι ι

στε $\overline{\alpha\gamma}$

A λλη λϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α $\overline{\alpha\gamma}$ A λλη η

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\overline{\alpha\gamma}$ A ρα α α α

λληη η λϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\overline{\alpha\gamma}$

$\overline{\alpha\gamma}$ Του α να γγε λειν το πρω ι̇ το ε λε ος σϑ και $\overline{\alpha\gamma}$

την α λη θει αν σϑ κα τα νυ υ υ κτα $\overline{\alpha\gamma}$

A λλη λϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α $\overline{\alpha\gamma}$ A λλη η

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α $\overline{\alpha\gamma}$ A ρα α α α



λληηη λϷ Ϸ Ϸ ῑ ῑ ῑ ῑ α α α α α

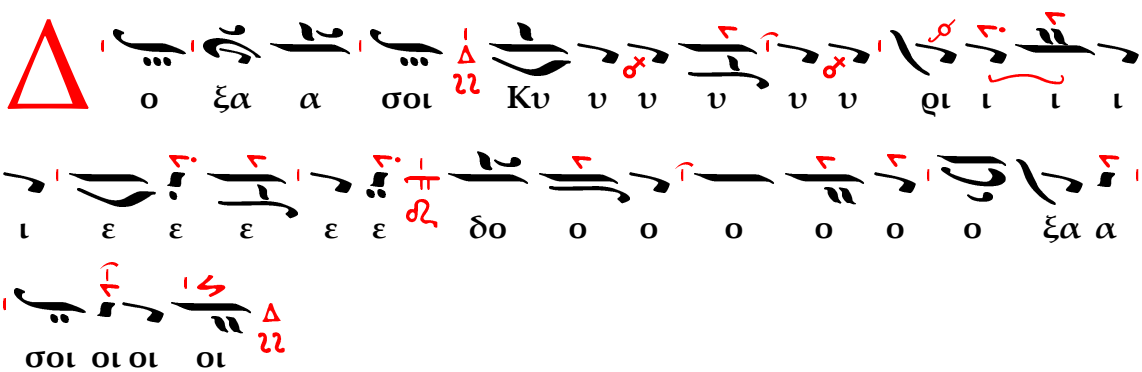
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιγ' 10-17).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν Συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές. Ἴδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου. Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσίν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν αὐταῖς οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

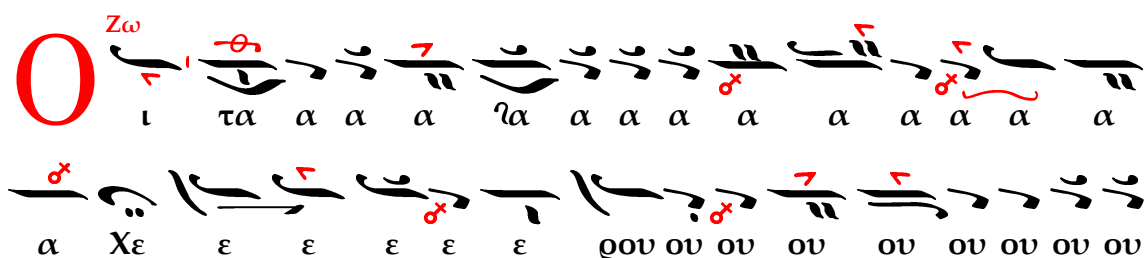
Ἦχος ἰ̇ Δι̇ Ϸ



ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Ϸ̇ Ζω



οι τα α α α ια α α α α α α α α
α Χε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου ου ου βι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι μ

στι ι κω ω ω ω ω ω ω ως ει κο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο

ο ο ο ο ει κο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ν τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι τη η ζω ω ω ο ο

ο ο χο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ο ι ζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α

δι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα α α α α α α

α α α α γι ο ο ν υ υ υ υ μνον προ σα α

α α α δο ο ο ν τε ες πα α α α σα αν την βι

ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι

κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με ε

ε με ε ρι ι ι μνα αν

Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε

α α α α α α α α των ο ο λων υ πο δε

ξο ο με ε ε νοι οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αι αις α ο ρα α α α α α τω ω ως δο

ρου φο ρου ου ου με ε ε ε ε νο ο ο ο ον τα

α α ξε ε ε σι ιν Αλ λη λου ου ι α α α

α α α α α α

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος Ζω

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον



Π α ρα σχ⁸ Κυ υ υ ρι ε ^{z'}

Π α ρα α α α σχ⁸ Κυ υ ρι ε ^{z'}

Π α ρα α σχ⁸ Κυ υ υ ρι ι ε ^{z'}

Π α ρα α σχ⁸ Κυ υ ρι ι ε ^{z'}

Π α ρα α α σχ⁸ Κυ υ ρι ι ε ^{z'}

Π α ρα α σχ⁸ Κυ υ υ ρι ι ε ^{z'}

Σ οι Κυ υ ρι ι ε ^{z'}

Κ αι τω Πνευμα τι ι σ⁸ ^{z'}



Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

ι σχυ υ υ υς μ⁸ Κυ ρι ος σε ε ρε ω ω

μα α α α μ⁸ δ δ δ δ και κα τα φυ υ

γη η μ⁸ δ δ δ και αι ρυ υ υ υ υ υ σ η ης

μ⁸ δ δ δ δ ^{z'}

Ἄτερον σύντομον,

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς
 μ8 Κυ ρι ος σε ρε ω μα α α μ8 και κα τα
 φυ υ γη η μ8 8 και αι ρυ υ ση ης μ8 8
 8 8 8



Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον
 Πνε ευ μα Τρι α दा ο μο ο 8 σι ο ον
 και α α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι αν

αι νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τδ Πνευ μα το ος σδ

Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο

ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρης ο ρ ρα νο ος και η γη τηης

δο ξης σδ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ςοις

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν να α

α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοι οι οι οι

οις

Α α α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μνϝ ϝ ϝ μεν σε ε Ευ λο
 γϝ ϝ μεν σοι ευ χα ρι ϝ ϝ μεν Κυ ρι ε
 και δε ο με θα α σϝ ϝ ο Θε ε ο
 ος η η μω ω ω ων

(κθ' Νοεμ. , α' 7ζ' , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ζω

Α ξι ον ε ϝι ιν ω ως α α α λη η
 θω ω ω ω ως μα κα ρι ζειειν σε ε τη ην Θε
 ε ο ο το ο ο κο ο ο ο ον την α ει
 μα κα ρι ι ϝο ο ον και Πα να α μω ω ω μη
 η το ο ον και Μη τε ε ρα α τϝ ϝ Θε ε
 ϝ ϝ ϝ η η η η η μω ω ω ω ων
 την τι μι ω ω τε ε ραν των Χε ρϝ ϝ
 βι ι ι ι ιμ και αι εν δο ξο ο τε ε ε
 ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως τω ων
 Σε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι ι μ


την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ως
 Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε κ
 ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο
 κο ο ο ο ον σε ε ε με γα α λυ υ
 υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

(γ Νοεμ. , α 75' , I.A.)


Ἄξιον ἔστιν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου
 ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος α' Ζω


A ξι ον ε ςιν ως α α λη η η θω
 ω ως μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε
 ε ο το ο ο κον την α ει μα κα α α
 ρι στο ο ον και Πα να μω ω μη η η
 το ο ον και αι αι μη τε ε ε ρα τθ Θε
 ς ς η η η μω ω ων τη η ην τι μι
 ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρθ ς ς βι ι




 ιμ και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε ρα αν α




 συγ κρι ι ι τως των Σε ε ρα α α φι




 ι ιμ τη η ην α δι ι α φθο ο ο ρω ως




 Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ σαν



 την ο ον τως Θε ε ε ο το ο ο κον σε με




 γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε




 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(ιη Νοεμ. , βα´ - ιγ´ Ιαν. , ββ´ , Ι.Α.)


Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος ρϛ Ζω 




A ξι ι ον ε ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω



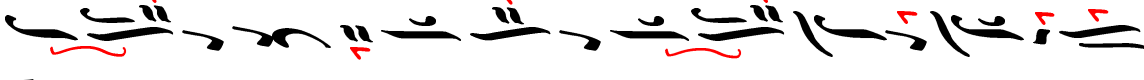
 ω ω ως μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει




 ειν σε ε ε ε τη ηην Θε ο ο το ο ο κο



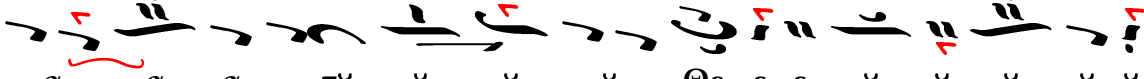
 ον τη ην α α ει μα α κα α α α ρι ι ι



 στο ο ον και αι πα να α μω ω ω ω μη η η



 η το ο ο ο ον και αι μη η τε ε ε ε ρα



 α α α τϛ ϛ ϛ ϛ Θε ε ε ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

η μω ων ^ζ τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε
 ρα α αν τω ω ων Χε ρα ς βι ι ι ι ι
 μι ^χ και ε εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α
 συ υ γκρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων
 Σε ρα φι μι ^ζ την α α δι α α φθο ο ο ρως
 Θε ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κς ς ς ς σαν ^ζ την ο ο ο ον τω ω ωως
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κο ον ^χ σε ε
 ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ υ
 υ υ νο ^χ με ε ε ε ε ε ε ε ε εν ^ζ

Ἐτονίσθη ε' Αὐγ. , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Δεκ. , βιγ' . ΙΑ.

Ἀγάθωνος μοναχοῦ τοῦ Κορώνη (ιδ' αἰών).

Ἦχος ᾠδῆς Ζω

^Μ **Α** ι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε ε
^{Πα} ε ^π το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
^Μ ^{Πα} χο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

^{δλ-ν'}
^Δ
^Μ
^{ζζ}

α α α α α α λλη η η η η η λϝ ϝ

ϗ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α α α λλη η λϝ ϝ ϝ ι α

α α α α α α α α α ϗ α α α α

α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α ϗ α α α α α

α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ ν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϵ νυν και ε ως τϵ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϵ νυν και ε ως
 τϵ αι ω ω νο ο ος